

Парасолька для Бога

Галина Кирпа

От ми й допросились:

“Іди, іди, дощику!” –

він і пішов.

Вже і борщу наївся —

далі нікуди —

а все пада, пада, пада.

Квіти мокнуть,

бо ходять без парасольок.

Вітер підставляє свої долоні,

наче хоче зупинити цей дощ,

та в нього нічого не виходить.

Боже, а як там Тобі

за тими непроглядними хмарами?

Там же ще більше дощу,

як тут!

Хочеш, я винесу Тобі

татову парасольку?

У нього їх дві.

Ти можеш із нею ходити,

аж поки вигляне сонечко.